

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 3, således ændret, og §§ 4 og 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes med 120 stemmer mod 7.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 vedtoges med 121 stemmer mod 7.

§ 6, således ændret, og §§ 7-21 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tatovering.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 123) findes i tidenden sp. 3579, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 971).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Camma Larsen-Ledet: Som det fremgår af betænkningen over forslag til lov om tatovering, har udvalget holdt 4 møder og herunder haft samråd med justitsministeren.

Overlæge Michael Pers fra rigshospitalets plastikkirurgiske afdeling og overlæge Tor-

ben Jersild fra Københavns fængselsvæsen har haft foretræde for udvalget, der endvidere har modtaget overlæge E. Juel Henningsen fra sundhedsstyrelsen. Endvidere har tre praktiserende tatovører fra Nyhavn, de herrer Peter Pedersen, Ole Hansen og Leif Hvolby, haft foretræde.

Bortset fra min partifælle hr. Jørgen Peder Hansen indstiller udvalgets medlemmer, at § 1 vedtages her ved anden behandling. Heri står:

„Den, der tatoverer en person under 18 år, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.“

Som tilføjelse foreslår udvalget, tiltrådt af justitsministeren, at der til § 1 føjes et stk. 2, som lyder:

„På samme måde straffes den, der tatoverer en person i hoved, på hals og på hænder.“

Hermed giver lovforslaget — hvis det vedtages, vel at mærke — et generelt forbud mod tatovering de nævnte steder, hvilket må tillægges betydning, da det har vist sig, at almindeligt synlige tatoveringer kan virke diskriminerende ved stillingsansættelse, ligesom de kan volde store vanskeligheder bl. a. i et resocialiseringsarbejde inden for børne- og ungdomsfor sorgen og også inden for fængselsvæsenet.

Så vidt er udvalget enigt bortset fra som nævnt hr. Jørgen Peder Hansen. Men her hører så til gengæld også enigheden i udvalget op. Lovforslagets § 2, der foreskriver almindelig butikslukketid for erhvervsmæssig tatoveringsvirksomhed, kan ikke samle et flertal, end ikke et flertal blandt min egen gruppes medlemmer i udvalget. De frie kræfters spil bolttrer sig særligt i denne sag.

Skulle § 1 med de to stykker blive vedtaget i folketinget, er der skabt dækning for det, jeg bad om i mit spørgsmål til justitsministeren den 20. oktober sidste år fra denne talerstol. Men jeg havde gerne set lovforslagets § 2, der foreskriver almindelig butikslukketid for erhvervsmæssig tatoveringsvirksomhed, gennemført også, for tatovering er en meget alvorlig sag. Her er tale om en vare, som kræver megen omtanke, inden den købes, og ved at flytte tatovørernes arbejdstid til dagtimerne indskrænker man ikke den frie adgang til